

שהוא ארבע פניהם אָדָם, חכמָה עַלְאָה כ"ח מ"ה,
עליזונה - כ"ח מ"ה, שנאמר בו דמיות במראה אָדָם עַלְיוֹ
מלמעלה, והכל בסוד הנתקדות
שלאות הֵן.

בזמנֶה לחִדְשָׁה, זו האות ה',
שהיא אֱלֹהִים, כפּוּרִי לשם יהו"ה,
והיא הפסא, שְׁפָךְ עוֹלָה
הפסא כחשבונו אליה"ם.

והיא כתר עליון חמישית
לאربع המיות העליונות,
וחמישית לאربع המחותנות,
והיא כסא לרבות הפל, אדון על
הפל, שהוא טמיר וגןנות.

ואם אמר שסוד זה ראה
יחזקאל - לא היה אלא דמות
המית האלה, ולא שראה חיות,
אלא כמו מלך שלוח שטר
בחותמו, ודיוון הפלך רשות על
שעורה מהותמו, شبשפריות
הაצילית הוא דיון הפלך
מןש, ובפיריות הבראה -
חותם הפלך, ובפיריות היצירה
ובמלכים שהם מיות - האמור
של החותם בשעה. וכך אמר
במראהו יחזקאל, דמות במראה
אדם, ודמות המיות, ולא המיות
מןש. למי שפל ימי לא ראה
מלך ותיה בן כפר, ושאל
בשבילו, ורשותם לו על טבלה
או על ניר את דיוקנו.

ויש נקודה שלב הקועל פלוי
מחטיה, כמו המשם אל
המוחות נראית לבני אדם
פתח הרקיע בקדחת קמ"ץ, והיא
במה פעמים גודלה מכל הארץ,
כל שכן נקודות התורה לגבי
גביהם, ונראות לנו נקודות.
עד כאן.

ואני בוחנן הגולה על נהר כבר -
זה נהר דינור ששופע ויוצא
מלפניו, אלף אלפים ישמשו
אותו, ורבוע רכבות של
מלכים עומדים לפניו, כדיין

ארבע אנשי אָדָם, חכמָה עַלְאָה כ"ח מ"ה,
דעתם ביה (שם י) דמות במראה אָדָם עַלְיוֹ
מלמעלה, וכלא ברוז דנקודי דעתה.

בחמשה לחִדְשָׁה, דא את ה', דאייה
אליה"ם, בנו"י לשם יהו"ה,
ואיה קרסיא, דהכי סליק הפס"א בחושבן
אליה"ם.

ואיה כתר עליון, חמישת
עלאין, וחמישת לאربع תפאין,
ואיה קרסיא למאריכ פלא, אדון על כלא,
דאיה טמיר וגניז.

וא תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא הוה
אלא דמות דאלין חיון, ולא דחזא
חיון, אלא דמלכא דשלח שטר בחותמיה,
ודיוון נא דמלכא רשמי על שעורה
בחותמיה. דבספирן דאצלות איה דיוקנא
דמלכא ממש, ובספирן דבריאח חותמא
דמלכא, יבספирן דיצירה ובמלאכין דאיןון
חיון צייר דחותמא בשערה, ובגין דא
אטמר במראות יחזקאל (שם) דמות במראה
אדם, ודמות המיות, ולא המיות ממש. למן
דכל יומו לא חזא מלכא, והיה בן כפר,
ושאל בגיניה, ורשימין לייה על טבלא או על
גניר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא פלייא תחותה, בגין
שמsha לגביה תפאין, אתחזיא לבני
בשא תחות רקיעא בקדחת קמ"ץ, ואיה
במה זמגין רב מכל ארעה, כל שכן נקודין
דאורייתא, לגביה גובה דלהון, ואתחזין לנו
נקודין. (עד באן).

ואני בתוך הגולה על נהר כבר (יחזקאל א), דא
נהר דינור נגיד ונפיך מן קדרMohi, אלף
אלפים ישמשו, ורבוע רבעון דמלאכיא